

„O realitate solemnă”

Marti, 4 ianuarie 2005

Ellen G. White

Fiul lui Dumnezeu a fost asaltat de puterile întunericului la fiecare pas. După botez, El a fost dus de Duhul în pustie, unde a fost ispitit patruzeci de zile. Am primit scrisori în care se spunea că Hristos nu putea să aibă aceeași natură ca omul, căci dacă ar fi avut, El ar fi căzut sub aceleași ispiti. Dacă nu avea aceeași natură cu omul, El nu putea fi exemplul nostru. Dacă nu era părtaș al naturii noastre, nu putea fi ispitit așa cum este omul. Dacă pentru El nu era posibil să cedeze în fața ispitei, nu putea fi ajutorul nostru. A fost o realitate solemnă că Hristos a venit să poarte bătăliile ca un om, în locul omului. Ispitirea și biruința lui ne spun că omenirea trebuie să copieze Modelul; omul trebuie să devină părtaș de natură divină.

Divinitatea și omenescul erau unite în Hristos. Divinitatea nu era degradată de omenesc, ci își păstra poziția, dar omenescul, fiind unit cu divinul, a rezistat celui mai aprig test al ispitei în pustie. Prințul acestei lumi a venit la Hristos după un post lung, când El era tare înfometat, și l-a sugerat să poruncească pietrelor să se facă pâini. Dar planul lui Dumnezeu, conceput pentru salvarea omului, prevedea ca Hristos să cunoască foamea, sărăcia și fiecare fază a experienței umane. El a rezistat ispitei prin aceeași putere pe care o poate avea omul. El s-a prins de tronul lui Dumnezeu, și nu există nici un bărbat sau femeie care să nu aibă acces la același ajutor prin credință în Dumnezeu. Omul poate deveni părtaș de natură divină. Nu există nici un suflet care să nu aibă ajutorul cerului în ispită și încercare. Hristos a venit să descopere izvorul puterii Sale, ca omul să nu se bazeze pe capacitățile lui neajutorate.

Cei ce vor birui vor trebui să implice toate puterile ființei lor. Ei trebuie să agonizeze pe genunchi în fața lui Dumnezeu. Hristos a venit să fie exemplul nostru, spre a ne face cunoscut că noi putem deveni părtași de natură divină. Cum? Scăpând de stricăciunea care există în lume prin poftă. Satana nu a obținut biruința asupra lui Hristos. El nu și-a pus piciorul pe sufletul Răscumpărătorului. El nu a atins capul, deși a zdrobit călcâiul. Hristos, prin exemplul Său, a demonstrat că omul poate trăi în integritate. Omul poate avea o putere de a rezista răului, o putere pe care nici pământul, nici moartea, nici iadul nu o pot stăpâni; o putere care îl va așeza acolo unde poate birui așa cum a biruit Hristos. Divinul și omenescul pot fi combinate în ei.

Lucrarea lui Hristos a fost aceea de a prezenta adevărul în cadrul evangheliei, de a descoperi preceptele și principiile pe care le-a dat omului căzut. Fiecare idee pe care o prezenta El era personală. El nu avea nevoie să împrumute idei de la nimeni, deoarece El era creatorul întregului adevăr. El putea prezenta ideile profeților și filozofilor și totuși să-și păstreze originalitatea, căci toată înțelepciunea era a Lui. El era izvorul întregului adevăr. El era înaintea tuturor, și prin învățătura Sa a devenit liderul spiritual al tuturor secolelor (RH, 18 feb. 1890).